

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim
z 24 maja 2024 r. sygn. akt II K 940/21
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla
Warszawy-Woli w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 maja 2024 r. sygn. akt II K 940/21, Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy przeciwko E. S., oskarżonej o przestępstwo z art. 229 § 1 k.k., innemu sądowi równorzędnemu, albowiem przemawiają za tym względy techniczne, uniemożliwiające przeprowadzenie rozprawy, z uwzględnieniem rygorów przewidzianych dla przetwarzania materiałów niejawnych o klauzuli tajności „poufne”, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 632), przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie środków bezpieczeństwa fizycznego stosowanych do zabezpieczania informacji niejawnych (Dz. U. poz. 683 z późn. zm.) oraz zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2014 roku w sprawie doboru i zakresu stosowania środków bezpieczeństwa fizycznego stosowanych do zabezpieczania informacji niejawnych

(Dz. Urz. MS z 2014 r. poz. 32) oraz odmową zniesienia klauzuli tajności przez Centralne Biuro Antykorupcyjne.

Przeprowadzenie rozprawy z wykorzystaniem materiałów niejawnych uniemożliwia nie tylko brak sali rozpraw, ale również w ogóle stosownego sprzętu komputerowego, umożliwiającego odtworzenie materiałów audiowizualnych o klauzuli „poufne”, także wyposażenia Kancelarii Tajnej.

Jednocześnie wnioskodawca wskazał, iż warunkami techniczno-organizacyjnymi do przeprowadzenia rozprawy z wykorzystaniem materiałów niejawnych dysponuje Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, położony w relatywnie bliskiej odległości od Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, zatem odległości pozwalającej wyeliminować problemy logistyczne związane z przewożeniem akt zgodnie z wymogami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie nadawania, przyjmowania, przewożenia, wydawania i ochrony materiałów zawierających informacje niejawne (Dz. U. Nr 271, poz. 1603).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

Wprawdzie zastosowania regulacji zawartej w art. 37 k.p.k. co do zasady nie uzasadniają warunki techniczno-organizacyjne niesprzyjające rozpoznaniu sprawy w sądzie właściwym miejscowo (*vide* postanowienia Sądu Najwyższego z 31 maja 1989 r. sygn. akt IV KO 23/89; z 10 maja 2000 r. sygn. akt II KO 90/00,

OSNKW 2000, z 5-6, poz. 48), to jednak okoliczność związana z koniecznością rozpoznania sprawy w sądzie dysponującym salą rozpraw spełniającą standard do prowadzenia postępowania z wykorzystaniem materiałów o klauzuli „poufne”, skutkowałą przekazaniem przedmiotowej sprawy do rozpoznania **Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Woli w Warszawie**, a więc sądowi położonemu w relatywnie najbliższej odległości od sądu miejscowo właściwego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 maja 1989 r. sygn. akt IV KO 120/21).

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w postanowieniu

[PGW]

(r.g.)